

kamerā Jelgavā. Ar 1939. gadu uzsācis darba gaitas Jelgavas Lauksaimniecības akadēmijā Lauksaimniecības ķīmijas katedrā par jaunāko asistentu, no 1940. gada – par asistentu. 1944. gadā katedra tiek pārveidota par Agroķīmijas katedru, kur J. Laganovskis turpinājis darbu līdz aiziešanai pensijā 1983. gadā. 1952. gadā aizstāv zinātņu kandidāta disertāciju „Mikroelementu Mn, Cu un Zn ietekme uz laukaugu ražu”. No 1962. līdz 1964. gadam pildījis Agronomijas fakultātes dekāna vietnieka pienākumus.

Docenta darbības laiku raksturo būtiskas pārmaiņas LLU dzīvē: JLA izveidošana 1939. gadā, Pils bombardēšana un pārpalikuma vākšana no drupām un evakuācija uz Rīgu 1944. gadā, pārceļšanās atpakaļ uz Jelgavu no 1959. līdz 1961. gadam. Jānis Laganovskis aktīvi līdzdarbojies visos katedras veidošanas organizatoriskos un saimnieciskos darbos, mūsdienu terminoloģijā runājot, bija tās patiesais menedžeris. Arī sabiedriskajā dzīvē viņa līdera dotības bija izteiktas un gandrīz neviens fakultātes pasākums un jo sevišķi absolventu salidojumi nevarēja iztikt bez docenta līdzdalības. Docents galvenokārt strādājis ar neklātienes studentiem un Kvalifikācijas celšanas fakultātes klausītājiem. Viņa spēja pētījumos gūt atziņas un personisko pieredzi lietiski un uzskatāmi izstāstīt praktizējošiem agronomiem nodrošināja nedalītu autoritāti praktiķu vidū. Docents bijis kaismīgs eksperimentētājs, labs praktisko problēmu pārzinātājs, tāpēc cilvēku, kas vēlējās saņemt konsultācijas, netrūka. Tomēr ne viss ritēja gludi. Varas pārstāvjiem nepatika docenta tiešums, asā mēle un nepieķāpība kārtējām ideoloģiskām muļķībām lauksaimniecības jomā. Tādēļ virzība pa karjeras kāpnēm tika krietni piebremzēta. Docents par to gan pārlietu nepārdzīvoja, uzskatot, ka cilvēciskā cieņa un atzinība, ko viņš saņēmis no dažādu paaudžu agronomiem, bijusi neviltota, patiesa un atsvērusi visus pārejošos oficiālos slavinājumus. Zinātniskajā darbā galvenokārt pētījis mikroelementu ietekmi uz kultūraugu ražu, dārzu mēslošanas jautājumus, kā arī organizējis ģeogrāfiskā tīkla izmēģinājumus ar mēslošanas līdzekļiem Latvijā. Bijis aktīvs Latvijas Agronomu biedrības, Latvijas Zemnieku savienības biedrs un studentu Konkordijas „Valdemārija” vecbiedrs.

LLU Lauksaimniecības fakultātes vārdā prof. Aldis Kārklīšs

DOCENTAM VISVALDIM FREIVALDAM – 105

(20.04.1910. – 30.09.1972.)

Visvaldis Freivalds dzimis Baltkrievijā, Vitebskā. No 1924. gada līdz 1929. gadam mācījies Rīgas pilsētas komercskolā, bet 1939. gadā absolvējis LU Lauksaimniecības fakultāti. No 1941. gada kā agronoms uzsācis darba gaitas Cēsvainē. Pēckara periodā pievērsies pedagoģiskajam darbam, vispirms strādādams LU Bioloģijas fakultātē par asistentu (1945–1950), bet pēc tam LLA Augsnes zinātnes katedrā par vecāko pasniedzēju (1950–1969) un docentu (1969–1972). 1960. gadā aizstāvējis lauksaimniecības zinātņu kandidāta disertāciju „Apgūstamās augsnes Jelgavas rajonā”. Lasījis lekcijas un vadījis praktiskos darbus melioratīvajā augsnes zinātnē. Pētījis Latvijas augšņu fizikālās īpašības un Jelgavas rajona augsnes. Piedalījies pirmo Latvijas augšņu vērtēšanas tabulu izstrādāšanā. Līdzautors 1970. gadā izdotajai mācību grāmatai „Augsnes zinātne un Latvijas PSR augsnes”.

LLU Lauksaimniecības fakultātes vārdā prof. Aldis Kārklīšs

SELEKSIONĀRAM UN LAUKSAIMNIECĪBAS ZINĀTNIKAM VILHELMAM ZEIBOTAM – 110

(1905.13.01.–1982.06.12.)

Vilhelms Zeibots jau pirmās Latvijas neatkarības laikā bija nozīmīgs linkopības speciālists un pētnieks, vēlāk viņa darba gaitas saistītas ar stiebrzaļu selekciju. Visu darba mūžu V. Zeibots savās zināšanās un pieredzē dalījies ar lauksaimniekiem, aktīvi iesaistījies zinātnes atziņu ieviešanā praksē.